

Az Elsőfokú Bíróság 2009. március 25-i ítélete — Kaul kontra OHIM — Bayer (ARCOL)

(T-402/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Az ARCOL közösségi szövegdjegy bejelentése — A CAPOL korábbi közösségi szövegdjegy — Az OHIM fellebbezési tanácsa határozatát hatályon kívül helyező ítélet OHIM által történő végrehajtása — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszhetőség hiánya — Védelemhez való jog — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 61. cikkének (2) bekezdése, 63. cikkének (6) bekezdése, 73. cikkének második mondata és 74. cikkének (2) bekezdése”)

(2009/C 113/71)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Kaul GmbH (Elmshorn, Németország) (képviselők: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: G. Schneider meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Bayer AG (Leverkusen, Németország)

Az ügy tárgya

Az OHIM második fellebbezési tanácsa által 2007. augusztus 1-jén, a Kaul GmbH és Bayer AG közötti felszólalási eljárással kapcsolatban hozott határozat (R 782/2000-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a Kaul GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 8., 2008.1.12.

Az Elsőfokú Bíróság 2009. március 19-i végzése — Telecom Italia Media kontra Bizottság

(T-96/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Állami támogatások — Digitális dekóderek vásárlásának támogatása — Távközlés — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító bizottsági határozat — A tagállam által az eljárás során elfogadott, azt előíró határozat, hogy a megsemmisítés iránti kereset keretében a Bizottság határozatát megtámadó vállalkozással nem kell visszafizetelni a támogatást — Az eljáráshoz fűződő érdek megszüntetése — Okafogyottság”)

(2009/C 113/72)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Telecom Italia Media (TI Media) SpA (Róma, Olaszország) (képviselők: F. Bassan és S. Venturini ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Righini, G. Conte és B. Martenczuk meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: Sky Italia Srl (Róma, Olaszország) (Képviselők: F. González Díaz és D. Gerard ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az Olasz Köztársaság által digitális dekóderek vásárlásának támogatása formájában nyújtott C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) állami támogatásról szóló, 2007. január 24-i 2007/374/EK bizottsági határozat (HL L 147., 1. o.) megsemmisítése iránti kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A jelen keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 117., 2007.5.29.

2009. február 11-én benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-59/09. sz. ügy)

(2009/C 113/73)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: M. Lumma és B. Klein meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2008. december 5-i SG.E.3/RG/mbp D(2008) 10067. sz. határozatát, amely egyes magánszemély kérelmezőknek hozzáférést biztosított a német hatóságok által a 2005/4569. sz. kötelezettségszegési eljárás keretében benyújtott dokumentumokhoz, annak ellenére, hogy a szövetségi kormány a 1049/2001/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján tiltakozott ez ellen;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2008. december 5-i határozatát vitatja, amely egyes kivülálló magánszemélyeknek hozzáférést biztosított a német hatóságok által egy kötelezettségszegési eljárás keretében benyújtott dokumentumokhoz, annak ellenére, hogy a szövetségi kormány tiltakozott ez ellen.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a megtámadott határozat sérti a 1049/2001 rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkének az EK 10. cikk szerinti, a Közösség és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elvével együtt értelmezett (5) bekezdését.

A 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy a beleegyezésüktől tegyék függővé a saját hatóságaiktól származó és a közösségi intézmények birtokában lévő dokumentumok hozzáférhetővé tételét. A Bizottságnak nincs joga ahhoz, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának a 1049/2001 rendelet 4. cikke (1)–(3) bekezdésében szabályozott okait saját maga átfogóan vizsgálja. A Bíróság a C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság és társai ügyben hozott ítélete ⁽²⁾ kimerítően felsorolt kritériumokat állapított meg arra nézve, hogy az érintett közösségi intézmény a tagállam tiltakozását mikor hagyhatja figyelmen kívül, és mikor ítélni meg saját maga, hogy a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében foglalt megtagadási okok fennállnak-e: a tiltakozásnak vagy „teljesen megalapozatlan[nak]”, vagy pedig olyan jellegűnek kell lennie, amely „nem kapcsolódik” a megtagadási okokhoz.

Az EK 10. cikk szerinti, a Közösség és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elvét figyelembe véve a fentiekből az következik, hogy a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdése szerinti megtagadási okok fennállásának megítélése főszabály szerint a tagállam feladata. A Bizottság a beleegyezés megtagadását csak kivételesen hagyhatja figyelmen kívül, amennyiben a megtagadásnak a tagállam általi indokolása nem felel meg a fenti kritériumoknak. Ezt követeli meg a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével történő egybevetés is. Az ítélezési gyakorlatban megfogalmazott mindkét szempont esetében olyan lényeges formai követelményekről van szó, amelyeknek tartalmilag az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettséghez kell igazodniuk. A jogszerűség olyan szempontból történő vizsgálata, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása megfelel-e a 1049/2001 rendelet 4. cikke (1)–(3) bekezdésének, a közösségi bíróság, nem pedig a Bizottság feladata.

A felperes másodlagosan arra hivatkozik, hogy még ha a Bíróság a C-64/05. P. sz. ügyben kialakított ítélezési gyakorlatot akként is értelmezné, hogy a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése szerinti tagállami tiltakozás a közösségi intézményre nézve csak akkor kötelező, ha az megfelel e rendelet 4. cikke

(1)–(3) bekezdésének, a Bizottság akkor is csak azt vizsgálhatta volna, hogy a tagállam által előadott indokolás nyilvánvalóan téves-e. A Németország által a megtagadás okaként előadott indokolás azonban semmiképp sem tekinthető nyilvánvalóan tévesnek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)

⁽²⁾ A Bíróság C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság és társai ügyben 2007. december 18-án hozott ítélete (EBHT 2007., I-11389. o.)

2009. február 20-án benyújtott kereset — Química Atlántica kontra Bizottság

(T-71/09. sz. ügy)

(2009/C 113/74)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Química Atlántica, L.^{da} (Lisszabon) (képviselő: J. Teixeira Alves ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

Az Elsőfokú Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Bizottság köteles lett volna a Tunéziából importált dikalciumfoszfát besorolási és vámkezelési feltételeit harmonizáló intézkedéseket elfogadni;
- állapítsa meg, hogy a Bizottság ez irányú mulasztása lényeges különbségeket okozott a Portugáliában bejelentett áruk vámkezelése vonatkozásában a más tagállamokban bejelentett árukkal összehasonlítva, amely tagállamok gazdasági szereplői a földrajzi közelség okán versenyeznek az ezen árukat Portugáliában bejelentő gazdasági szereplőkkel;
- kötelezze a Bizottságot a dikalciumfoszfát tarifális besorolásának harmonizációjára;
- kötelezze a Bizottságot annak figyelembevételére, hogy a foszfát szervesetlen termék, amely savnak ásványokhoz való hozzáadásából következő kémiai reakció eredménye, következőképpen besorolása eleve kizárható a Közös Vámtarifá első huszonnégy fejezetéből;
- kötelezze a Bizottságot olyan intézkedések elfogadására, amelyek biztosítják, hogy az egyes tagállamokban elfogadott besorolás harmonizált legyen, és tiszteletben tartja a megfelelő értelmezési kritériumokat;
- állapítsa meg, hogy a felperes jogosult azon vámösszegek visszatérítésére, amelyet a felperesnek kellett fizetnie a 2835 52 90 vámtarifaszám esetén irányadó vám alkalmazásából eredő összegen túl;